

Hayat Ve Ölüm

– Şükran Aydođan · 19 Mayıs 2014

Unutulup gideceksin kara bağrında toprağın
Üstünde otlar bitecek solacak o son yaprađın
Ne uzundur ne de kısa tükenir can bir nefeste
Sanırsın dolu yaşıadım oysa nefis boş kafeste

Saat durur süren biter nerede malların hani
Hiç farkında değildin sen, ölüm gerçek dünya fani
Daha çok daha çok dedin gözün servete doymadı
Gittiđin yerde bak kimse, cebine para koymadı

Şu çok sevdiğin elbisen kıyıp giyemedin bile
Varlığınla kibirlenip neden döküverdin dile
Kaç kez kırdın gönülleri ya seni kaç kez kırdılar
Ömür denen yolculukta hepsi yaşanmış sırdılar

Burada mevki makam yok her kul eşit bu huzurda
Ne torpil var nede rüşvet sürüye zulm eden kurda
Yer ile gök arasındır hayat bir bulut kümesi
Vicdanı rahat olanın hafiftir günah küfesi

Bir tül gibi iniyorken kara perdesi ölümün
Diyeceksin ki soluyor yaşam gülleri gönlümün
Yüređin iman nurundan ayrılmamış ise eğer
Maddeden manaya gidiş cennet müjdesine değer

Şükran Gülcenaz AYDOĐAN